

Прогнозування в умовах світової фінансово-економічної кризи

Наразі економіка світу переживає достатньо складний етап свого розвитку. Економічні теорії, що використовувалися для проведення відповідної економічної політики зазнали досить суттєвого удару в силу наростання фінансових міхурів величезного рівня, що були створені в останні роки. Звичайно, що основна задача урядів країн мала полягати у зменшенні впливу таких явищ на реальний сектор економіки, проте в реальності у більшості країн протягом останніх років лише стимулювалося за рахунок агресивної монетарної політики створення різноманітних пірамід: іпотечних, кредитних, споживчих тощо.

Враховуючи значний рівень глобалізації у світі, подібність економічних процесів у більшості країн призвела до світової економічної кризи, суттєвого зниження попиту на більшість товарів, зниження виробництва у всьому світі.

Слід зазначити, що стан кризи поки що визначається не стільки економічними, скільки політичними факторами. Зокрема, більшість країн світу вимагає підтримки більш-менш стабільних валютних курсів, що поки досягається шляхом політичних домовленостей.

Суттєві економічні диспропорції в економіці найпотужнішої країни світу (США) не можуть бути подолані найближчим часом, тому при здійсненні прогнозування будь-яких економічних процесів врахування саме політичного фактору значною мірою ускладнює використання економіко-математичного апарату. Наприклад, при зміні економічної ситуації стають малоефективними економетричні факторні моделі, які оцінюються згідно з припущенням про незмінність економічних умов, що не відповідає дійсності на сучасному етапі. Не менш вразливим стають і моделі часових рядів. Використання фіктивних змінних є одним з варіантів удосконалення, проте вони дозволять лише змодельовати поточну ситуацію, а не якісно прогнозувати її на майбутнє.

Аналогічна ситуація спостерігається при використанні різноманітних систем рівнянь.

За таких умов оптимальним напрямом удосконалення теорії прогнозування є розвиток мікроекономічних моделей, які здатні адекватно описувати та моделювати розвиток певних об'єктів чи секторів економіки при врахуванні зовнішніх впливів. Основною задачею має стати чітка класифікація мікроекономічних об'єктів, опис їх дій в залежності від різних зовнішніх впливів. Нові моделі мають являти собою масштабні набори подібних об'єктів, діяльність яких основана на мікроекономічних та психологічних припущеннях. Лише такі моделі зможуть адекватно описувати суттєві економічні зрушення, що відбуваються і будуть відбуватися найближчим часом.